

fastsætte en beløbsgrænse vedrørende erhvervelse foretaget af ikke-momsregistrerede virksomheder og offentlige institutioner m.v. Beløbsgrænsen fastsættes således for det samlede beløb, som hver enkelt af de nævnte virksomheder m.v. erhverver varer for. Overstiger værdien af erhvervede varer beløbsgrænsen i det løbende eller det foregående kalenderår, skal alle de varer, som den pågældende virksomhed erhverver, afgiftsberigtiges her i landet. Overstiger værdien ikke beløbsgrænsen, skal virksomhederne ikke svare afgift af erhvervelserne. Dette salg skal i stedet afgiftsberigtiges af sælgervirksomheden i denne virksomheds hjemland. Det foreslås, at denne grænse her i landet fastsættes til 80.000 kr., jf. det nye stk. 3 i § 4. Denne beløbsgrænse kan efter direktivet ikke fastsættes lavere.

Ved erhvervelse af punktafgiftspligtige varer fra andre EF-lande skal der dog altid svares afgift her i landet.

Ad nr. 6.

Ændringen er en konsekvens af ændringerne under nr. 5.

Ad nr. 7.

Ændringerne af lovens § 1 indebærer, at ikke-momsregistrerede virksomheder og offentlige institutioner m.v. skal afregne moms af varer, der erhverves fra andre EF-lande. Det samme gælder private, der erhverver nye transportmidler fra andre EF-lande.

Ifølge direktivets regler skal de pågældende virksomheder administrativt registreres hos myndighederne. For at skabe en klar adskillelse til reglerne for momsregistrerede virksomheder, foreslås det i § 5 a, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om en anmeldelsesordning for de berørte virksomheder.

Ved § 5 b gennemføres en regel om, at fjernsalgsvirksomheder i andre EF-lande kan vælge at lade sig momsregistrere her i landet, selv om de på grund af omsætningsens størrelse ikke har pligt hertil. En tilsvarende mulighed for at lade sin virksomhed anmelde til myndighederne gælder for de ikke-momsregistrerede virksomheder m.v. her i landet, der på grund af 80.000 kr.'s reglen i det foreslåede § 4, stk. 3, ikke skal afregne afgift af erhvervelse fra andre EF-lande. De nævnte valgfrie ordninger skal ifølge direktivet omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Ad nr. 8.

Den gældende lovs § 6, stk. 1, indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om frivillig momsregistrering for salg af ydelser, der er undta-

get fra moms. 6. momsdirektiv angiver, på hvilke områder medlemslandene kan give tilladelse til frivillig registrering. Det drejer sig først og fremmest om udlejning af fast ejendom og finansielle tjenesteydelser.

Der er i en bekendtgørelse fastsat nærmere regler om frivillig registrering for udlejning, bortforpagtning og salg af fast ejendom. Herudover er der ved reglernes administration i meget begrænset omfang på andre områder givet tilladelse til en frivillig registrering. EF-Kommissionen mener ikke, at der er hjemmel hertil i direktivet. Bemyndigelsen i stk. 1 foreslås derfor præciseret, således at den alene giver mulighed for at tillade frivillig registrering for udlejning m.v. af fast ejendom.

Ad nr. 9-10.

Ændringerne er en konsekvens af ændringerne under nr. 1.

Ad nr. 11.

Lovens § 12 indeholder regler om varer og ydelser, som momsregistrerede virksomheder kan sælge til 0-sats.

Der foreslås følgende ændringer af stk. 1:

Stk. 1, nr. 1-3, erstatter det gældende stk. 1, punkt a.

Nr. 1 og 2 omfatter salg af varer til andre EF-lande. Hvis køberen er en momsregistreret virksomhed, skal salget ikke medregnes til den afgiftspligtige omsætning, dvs. salget kan ske til 0-sats. Direktivet ligestiller i visse tilfælde overførsel af en vare med en erhvervelse, f.eks. overførsel af varer mellem en virksomheds filialer i forskellige EF-lande.

Nr. 3 angår udførsel af varer til steder uden for EF (tredjelande). Såvel sælgeren som en købervirksomhed, der ikke er etableret her i landet, kan udføre varer uden moms. I begge tilfælde vil det dog være en betingelse, at sælgeren kan godtgøre, at varen er udført ved udførselsangivelse m.v.

Bestemmelsen om ydelser i nr. 3, svarer til bestemmelsen i den gældende lov.

Ifølge stk. 1, punkt b, i den gældende lov er transport af varer her i landet omfattet af 0-sats, når transporten sker direkte til eller fra udlandet. Reglerne i lovens § 29, stk. 2, medfører, at transportudgiften indgår i det beløb, hvoraf importmomsen beregnes. I nr. 9 opretholdes reglerne i punkt b for så vidt angår varer, der udføres til eller indføres fra steder uden for EF. For så vidt angår transportydelser inden for EF henvises til bemærkningerne til nr. 30.

Den nye nr. 4 svarer delvis til det gældende punkt c. Bestemmelsen er dog ændret som en konsekvens af ændringen under nr. 1.